Аліна Джулій
студентка 4 курсу спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Славіна Н.А.,**
к.е.н., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЛОГІСТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК

Логістика – це нова методологія управління економічною діяльністю, що використовується фахівцями з управління в різноманітних областях. Основний принцип логістики – подання всієї виробничо-збутової діяльності підприємства як єдиного цілого, що утворюється потоками матеріальних ресурсів, фінансів, інформації та сервісу. Це дозволяє за рахунок організаційно-управлінських рішень, які не потребують великих капіталовкладень, значно підвищити економічну ефективність діяльності підприємства.

Вихідним пунктом для формулювання та розв'язання проблем логістики на сучасному етапі є ринкові вимоги, стратегія і структура виробництва. Головні аспекти матеріально-технічного постачання та збуту є об'єктами підвищеної зацікавленості дослідників. Причиною цього слугує зростаюча конкуренція з боку країн Південно-Східної Азії, особливо Японії, а також США, де відновилась увага до виробничої діяльності підприємств. Здебільшого попереднє виробництво, не враховуючи факторів попиту (що? де? коли? в якій формі? з якими характеристиками?), могло існувати тільки тому, що працювало на стабільний ринок. Однак сучасна ринкова кон'юнктура свідчить про такі зміни: зниження стабільності ринків; прагнення до диференціації продукції на пізнішій стадії виробництв; прагнення до виробництва найрізноманітніших товарів на основі максимально однотипних комплектуючих; прагнення до

максимального задоволення потреб клієнта на стадії вибору товару для виробництва. Все це вимагає гнучкості виробництва, а також мінімізації запасів.

Загалом відбувається зміна пріоритетів між різними видами господарської діяльності на користь управління матеріальними потоками. Система поглядів на вдосконалення господарської діяльності шляхом раціоналізації управління матеріальними потоками і є концепцією логістики. Основні положення даної концепції можна сформулювати так :

1) Системна побудова логістики підприємства на основі методології загальної кібернетичної теорії систем з фіксуванням основних моментів системного підходу:

- мети створення системи логістики;
- обґрунтованого вибору її елементів і структури, спрямованих на досягнення поставленої мети;
- функціонування цієї системи, її взаємодії з зовнішнім середовищем;
- аналізу результатів діяльності та порівняння його з поставленою метою.

2) Головне в процедурі організації матеріального потоку – це урахування потреб ринку. Немає необхідності організовувати матеріальний потік, затрачаючи на нього ресурси і зусилля, якщо немає повної впевненості в тому, що ці товари будуть користуватися попитом на ринку, знайдуть збут, свого споживача. Для того щоб переконатися в цьому, попередньо на етапі планування й організації матеріального потоку досліджують потреби ринку.

3) Пріоритет розподілу товарів над їх виробництвом, тобто вважається, що важливіше спланувати і передбачити розподіл і збут товарів, ніж їх виготовити. На перший погляд це здається деяким парадоксом. Однак насправді непотрібні товари, які не відповідають за будь-якими параметрами потребам ринку, не знайдуть свого споживача або на ринку будуть продані за зниженою ціною, що може призвести до збитків.

4) Необхідність установлення оптимального рівня обслуговування клієнтів (під клієнтом розуміється будь-який споживач товарів, робіт, послуг, пропонованих підприємством на ринку). На перший погляд здається, що відповідно до другого принципу логістики чим вищий рівень обслуговування, тим краще, оскільки найбільшою мірою при цьому задовольняються потреби клієнтів. Однак, чим вищий рівень обслуговування, тим більші витрати на виготовлення і доставку товарів споживачу, а, отже, і вища ціна товарів, тому варто обирати обґрунтоване компромісне рішення за рівнем обслуговування: він повинен бути не дуже низьким (щоб не втратити клієнтів) і не занадто високим (щоб витрати не були надмірними).

5) Аналіз логістичного ланцюга потрібно вести з кінця процесу, тобто від пункту прибуття або призначення матеріального потоку та у напрямку, зворотному матеріальному потоку. Також і кожна логістична операція в ланцюзі повинна проектуватися так, щоб щонайкраще відповідати потребам і умовам наступних операцій (у напряму матеріального потоку).

6) Під час удосконалення або проектування будь-якої окремої ланки логістичного ланцюга варто розглядати не ізольовано цю ланку, а весь логістичний ланцюг і проаналізувати, як зміни в одній ланці логістичного ланцюга вплинуть на весь матеріальний потік і загальні результати логістичного процесу.

7) Виконання розрахунків і використання в техніко-економічних обґрунтуваннях рішень з організації вантажопотоку вартості кожної елементарної логістичної операції як у матеріальній підсистемі матеріального потоку, так і в підсистемі його інформаційного забезпечення.

8) Вибір варіантів логістичної системи на підставі порівняння їх техніко-економічних показників. Варто не просто розглядати різні можливі варіанти технічних і організаційних рішень, а визначати за ними технікоекономічні показники і на підставі їх порівняння обирати оптимальні рішення та варіанти.

9) Відповідність усіх рішень з планування організації матеріальних потоків загальної стратегії підприємства.

10) Наявність і використання найбільш повної інформації про товари, матеріальні потоки, виробників і споживачів товарів, логістичних посередників, закони, нормативні акти і т.д. Докладні описи, масиви і довідники за всіма вказаними напрямами складають у ході розробки інформаційного забезпечення логістики.

11) Під час організації та здійснення матеріальних потоків необхідно створювати і підтримувати ділові, партнерські відносини з іншими підприємствами – учасниками логістичного ланцюга – на основі урахування взаємних інтересів і компромісів.

12) Ведення обліку логістичних витрат протягом усього логістичного ланцюга. Одна із основних задач логістики – управління витратами з доведення матеріального потоку від первинного джерела сировини до кінцевого споживача. Тому системи обліку витрат виробництва і обігу учасників логістичних процесів повинні виділяти витрати, які виникають у процесі реалізації логістичних функцій, формувати інформацію про найбільш значимі витрати, і також про характер їх взаємодії один з одним. Отже, мета логістики полягає в оптимізації пропозиції продукції таким чином, щоб ця продукція знайшла свого споживача в найбільш вигідних щодо загальної рентабельності умовах.

Однак деякі автори, наприклад проф. Є. Крикавський, розширюють комплекс логістики, додаючи конкретного споживача. У цьому випадку отримаємо сім правил логістики. Мета логістичної діяльності буде реалізована, якщо наведені вище правила виконані, тобто забезпечена найкраща і швидка відповідь на ринковий попит при найменших витратах.

Список використаних джерел

1. Заборська Н. Основи логістики. ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2011.
2. Кальченко А. Логістика. КНЕУ, 2003. 284 с.
3. Ларіна Р. Логістика. ВІК, 2005. 335 с.